

MAGYAR KURIR

Bécsből, Pénteken, Július 14-dikén, 1820.

Nagy Britannia.

Junius 22-dikén az alsó ház elejébe terjesztette Wilberforce a maga jóvallisát a Királynéra nézve. Hoszsú beszéddel mutogatta, hogy a még hátra lévő legfőbb nehézségre tudniillik a Királynének azon kívánságára nézve, hogy a neve a közönséges imántságokba tétesék-bé, a leszz a legjobb és olly hathatós aequivalens, a milyent még maga a Király és a Ministerek se tehetnének a Királynének: Hogy az itt következő nyilatkozatást határozza-meg, és egy Követség által küldje ő Felségehez a Parlamentum: —

„Ezen Parlamentumi ház valóságos és mély bánkodással értette: Hogy az ezen napokban a megegyezhetés végett, melly a Parlamentum elejébe terjesztett Dokumentumoknak közönséges megvizsgálását eltávoztathatta volna, tétett próbák; azt a Királyi familiában fennforgó egyenetlenkedés felett való szép megegyezést, mellyet a Parlamentum és a nemzet illy szívesen ohajlottak, el nem hozták. Ezen ház érdeme szerént becsüli ugyan a Királyné cselekedetében azt, hogy azon pontokra nézve, mélyekről azt gondolhatta, hogy az ő Felsége méltóságának és becsületének megsértésére szolgálhatnának, engedelmséget nem mutatott: mindazonáltal azon megbecsülhetetlen jókról, mellyek a fennálló boldogtalan egyenetlenkedéseknek békessé-

ges és végképpenvaló elhárítottasából következének, meggyőződve lévén, meg nem tartóztathatja magát a Parlamentum, hogy olly vélekedést ne nyilatkoztasson, hogy, ha ő Felsége a már ezen célra tett illy nagy lépések után az alsó háznak gondoskodását tekintené s azon kívánságok mellett, mellyek felett tulajdonképpen semmi fontos vélekedési különbség fenn nem foroghat, tovább megmaradni nem akarna, ezen cselekedete nem úgy fogna nézettetni: Mint ha az által a törvényes megvizgáltatás alól akarná magát kivonni, hanem úgy, mint ha azon ő Felsége által már igen kegyesen kifejezetett kívánságnak, hogy a maga kívánságát a Parlamentum kívánságainak alájok vesse, új bizonyosságot mutatni: ez által ezen alsó háznak háládatosságát s köszönetét megnyerni, s ötöt az ezen tárgy felett való kéntelen vetekedéseknek kedvetlenségéitől megmenteni akarná, mellyek, akár mi végződéssek lenne is, a Királynének csak keserűséget, a Parlamentumnak megcsalattatást, a Korona méltóságának megsértődést, s az Ország legnagyobb javainak megkárosítatást okoznának.“ —

Brougham azt mondotta, hogy ő itt nem mint tanácsos, hanem csak mint a Parlamentum tagja, úgy beszélt. Felbördtta, hogy az alkudozás közben miket lehagyott kívánságaiból a Királyné, úgy, hogy már most nincsen egyéb hátra, hanem csak, hogy a Parlamentum mondjon végső ítéletet. Egyéheránt ő úgy itél,

azt mondja: Hogy ezen tárgyra nézve azt a nyilatkozatást, melyet a Királynénál tétetni jóval Wilberforce Ur, jobb lenne a Királynál tétetni. — Azután Minister Castlereagh beszélt. Azt mondotta, hogy a Királynének a templomi imántságokból lett kihagyatása a Király által a Státustanácsban fontos okokra nézve határozatott-meg, és ő úgy itél, hogy ez olyan pont, hogy ettől Király ó F. gé és a Ministerek soha el nem fognak állani.

Ezen vitelkedések 23-ikban egész éjtzaka reggeli öt órájig folytak, midőn Lord Archibald Hamilton felállván azt jóvalta, hogy rövidítsék meg a Wilberforce Ur által tanácsoltatott Nyilatkozatást s vegyék ily formába: „Ezen ház úgy itél, hogy a Királyné ó Felső nevének a templomi imántságokba való beiktatása a mostani környülállások között legjobb és legfogyanatosabb eszköz lenne arra, hogy ezen ház az ezen tárgyat illető kedvetlén vizsgálódásoktól s t. meghimélődjek.“ — A hosszas vitelkedésnek vékrolás vetett véget — mely által a Wilberforce jóvallása 391 votumokkal 124 ellen megállapittatott, s haladék nélkül négy személyekből álló követtség neveztetett-ki, hogy a meghatározott Nyilatkozatást még az nap a Királynéhez vigye. A követek ezek voltak: Wilberforce, Wortley, Auckland, és Bankes — de a kiknek csakugyan 24-dikre kellett a Királynéhez való menetelt halasztani, azért, hogy Brougham 23-ikban rosszul lévén nem kérhetett órát a Királynétől.

A követek 24-dikben déltájban jelentek meg a Királynénál. Udvari galériában tettek udvarlásaikat. Midőn szekeresikből kiszállottak, őket, a nézésükre öszszegyülekezett sokaság, süvöltéssel

sütyöléssel, és ily kiáltozással fogadta. Távozzék Wilberforce a Nyilatkozatásával! Eljen a Királyné! Hányjátok: ki az ajtón a Követeket! — A Királyné a maga szalájába fogadta ezeh Követeket; mellette állottak egy felől Hamiltonné, más felől Brougham és Denman Prokuratori öltözetben és nagy parokával. A Követek egy térdjekkel a földre bocsátkozván a Királyné kezit megcsókolták; Wilberforce felolvasta az alsó ház által a Királynéhez intéztetett Nyilatkozatást; ő Felső ekkor által adta Broughamnak a maga Váloszát, hogy felolvastván adja oda a Követeknek, hogy vigyék az alsó ház elejébe; a Követek mind ezek után magokat méllyen meghajtván elmentek. A palota elejébe kitérkezvén a sokaság őket ismét süvöltéssel s sütyöléssel fogadta: hanem Brougham azzal a tekintettel viseltetett erántuk, hogy őket kocsijokig kihalásért s nagy tiszteletet tett nekik, azért, hogy lássa a nép, mivel tartozék a nemzeti Képviseleknek. Most már így kezdett kiáltozni a nép: „Hát Igennel vagy Nemmel feleltek a Képviseleknek?“ — s hallván, hogy Nemmel feleltek, nagy meglegedést jelentő kiáltozásra fokadt — s a Királynét kiáltozva hívta, a ki ekkor gazdagon hímzett fekete atlatz ruhában, smaragdral rakott borostyán koszorús Diademával s drága paradicsmardártól bokkrétával a függő folyásóra (erkélyre) kiállván, a nép által rendkívül való meglegedéssel köszöntetett. Morgan nevű, fél zsoldon lévő tiszt, ellenben a maga békétlenkedését a ház lakainak beverése által akarta kimutatni, s már hozzá is fogott vala az alsó ablakoknak betördeléséhez: hanem a nép oly mérgesen megragadta, hogy alig vehette ki kezéből a Politzia.

A feljebb említett válosz, melyet a

Követség a' Királynétól az alsó ház Nyilatkoztatására hozott, ebben még az nap Jun. 24-dikén, délutáni 4 órakor felolvastattott. A' foglalata ez: „Háláadó érzékenységgel kell az alsó háznak minden próbatételeit tekintenem, midőn hatalmas közbenjárása által odaczeloz, hogy azon szerencsétlen egyenetlenkedéseknek, melyek a' Királyi familiában fennfoganak s a' mellyekért senki nallamnál nagyobbban nem panaszkodhatik, végvettethessék. Tellyes igassággal kinyilatkoztathatom azt, hogy ezen egyenetlenkedéseknek a' Parlamentum' méltósága által az egygyik rész becsületét s méltóságát is meg nem sértő feltételek szerént eszközölthető; tökéletes elcsendesítetése, az én szívem' ohajtásának még ma is leghevesebb tárgya. Nem cselekedhetem, hogy ki ne jelentsem, hogy a' nekem általadatott Nyilatkoztatás' szeretettel tellyes szavai által megillattattam. Ezen Nyilatkoztatás azt bizonyítja, hogy az alsó ház tagjai hűséges Képviselői annak a' nemes indulatú népnek, melynek én olly háládatossággal vagyok adóssá, mellyet soha le nem fizethetek egészen. Egyszermind azt is érzem, hogy kiteszem magamat azon veszedelemnek, hogy azoknak ne tessek (azoknak jó indulatját elveszessem), a' kik talán nem soká magamviselele' ítélő bírái fogják lenni. Hanem én az ő egyenességekre s becsületekre bízom magamat, s olly bizodalommal vagyok erántok, hogy azon érzékenységet, melly engemet az én határozásomra veszen, méltóképpen fogják tekinteni. Nem illene hozzám a' Parlamentum' hatalmát, vagy pedig azon módokat, mellyek szerént ő ezen hatalmat ez vagy amaz esetekben gyakorolhatja, kétségbe hozni. Hanem, bár mi szükségesnek testék is nekem az, hogy magamat ezen hatalomnak alája adjam: azon

kérdésnek mindazonáltal, hogy én valamely jóváltatott eszközre reá álljak-e, minden esethez az én érzékenységem és lelkiismeretem által, s egyedül csak ezek által, kell meghatározatni. Mint a' Statust' alattvalója, engedéssel, még pedig, ha lehetséges, zugolódás nélkül, alája adni tartozom magamat a' Felsőges Hatalom' minden Akájának: hanem azonban mint elvádoltatott mint meggyalázott Királyné, a' Királynak, Magamnak, s minden Alattvaló társaimnak is tartozom azzal, hogy semmi fontos elsőégi jusoknak feláldozásában meg ne egygyezzek, azokról le nem mondjak, s hogy a' közönséges igasságnak azon principiumaira alapuljaljak, mellyek avalamint a' legfőbbnek úgy a' legalacsonyabbnak oltalmazó hátyaül szolgálnak.

Ezen Válosznak felolvastatása, az asztalra lett letéteése, s annak meghározása után, hogy 26-dikben ismét ülés tartatassék, széllyel oszlott a' gyűlés.

A' Királyné ügyét illető kérdés, így szoll a' Ministeri Kurir Jun. 27-dikén, naponként újabb megújabb ábrázatot veszen-fel, s minden változaskor fontosabb tekintettel jelenik meg. Tegnap illy Kérelmet adabé Lord, Dacne a' felső ház elejébe a' Királyné' nevében:

„A' Parlamentumba öszszegyűlékezett papi és világi Lordokhoz:

„Carolina R. Tudtára esvén a' Királynak, hogy ellene a' Pairek' házában tetetődő procedurához (vizsgálódáshoz) hozzá akarnak fogni, szükségesnek tartja, kérelmével mint alattvaló Uraságtokhoz közelíteni. Ő Felsőge tudja azt, hogy a' Felső ház' bevett rendtartásai sze-

rént a véle való közösülésnek, ennél egyéb szabad módja nincsen.

„A Királyné kinyilatkoztatja most és minden időben, hogy ő egészen kész minden vádlással, melly által becsülete megsértetik, szembeszállani, s magaviseletének megvizsgálását önmaga kívánja. Hanem minden titkos vizsgálatás ellen mindeneknek előtte protestál; s ha a Pairek háza ezen minden jusok és törvények principiumaival ellenkező bánásmód mellett csakugyan még is megmaradna, legelőbb is azt a nyilatkoztatást kénytelenítettik ő F. ge tenni, hogy még ezen Constitutzóval ellenkező bánásmódtól sincsen mit tartson, ha csak ezen procedúra azelőtt el nem talál intéztetni; minekelőtte azon Tanuk, kiket ő F. ge, a végre, hogy az ellene tétetett mesterkedéseket felfedezzék, haladék nélkül ide fog hivattatni; megérkezhetnek. A Királyné szívéből ohajtja, hogy a vizsgálódás végrehajthatásában semmi némű halasztódás ne történjék, s maga bizónnyal semmi haladásra való okot nem fog szolgáltatni: mindazonáltal azt, hogy a Lordok háza olly kiáltó igasságtalanságot cselekedhessék, hogy az ő F. ge magaviseletének titkos vizsgálatást, ő F. nek magának s törvényes védelmezőjinek jelenlétekkben, megengadjja, nem biheti, tudni való dolog lévén az, hogy a Királynénak magoaltalmazása olly Tanuknak vallástételeiken fundálóciók, kiknek Angliába néhány hetek előtt megérkezni lehetetlen. Azon szempillantásban, melyben ezen Tanuk megérkeznek, kérni fogja ő F. ge a Lordok házat, hogy ekkor osztán az ő F. ge magaviselete megvizsgálásában akár melly útát kövessen, mellyet az igasság célzásaival megegyezőnek fog tartani; egyszersmind pedig, s minekelőtte még az első lépés megtételődne, azt kívánja

ő Felsege, hogy Uraságtok által a tanácsrostélyai előtt, az ő F. ge törvényes védő Organumai (Prokurátorai), ezen kérelem tárgyára nézve halgattassanak meg.

Ezen Kérelmét a fő Cancellarius Lord Liverpool által akarta a Királyné a Lordok háza elejébe terjesztetni, de a ki azt nem tette meg, úgy itélvén, hogy illedőbb leszen annak beadattatását valamelyik nem Minister Lordra bízni. Úgy bízta azt osztán Dacre nevű Lordra a Királyné. — Kérelmében találtató utolsó kívánsága szerint még az nap behivattak az ő Felsege két tanácsosa Brougham és Denman. Urak a Lordok háza elejébe, ott kik sokféle indító okoknak felhordása által iparkodtak arra venni ezen házat, hogy ezen dologra nézve minden további lépéseit szüntesse meg két hónapokig, míg tudniillik Olasz Országból azon Tanuk megérkezhetnek, kiket a Királyné a maga oltalmaztatására Londonba akar hivattatni; hanem, mint a következők mutatja, nem érték el célzásokait, minthogy Jun. 28-dikán délben valósággal öszszegyülekezett az a Titkos Biztosság, melyre azon Dokumentumoknak megvizsgálata bízattatott, mellyek ő F. nek a külső Országokon való magaviseletét tárgyazzák. Első foglalatossága a volt ezen Biztóságnak, hogy külömbkülömb szobákban próbát tett, hogy hol lehetne a vizsgálódást legtitkosabban megtenni, s végre az úgynevezett régi szalát találta legalkalmatcsabbnak. Az ajtónállók s a ház egyéb tisztjei az ezen szalához lehető minden közelítés útjait elfoglalva tartották az ülés alatt.

Lord Grey is tett volt még 28-dikra viradó éjjel egy próbát a felső házban a végre, hogy ezen egyeneitenkedést el lehessen háritani, de nem érthette el célzását. Jovallása annyiban állott,

hogy vegyék vissza a' Ministerek a' Királynak azon kívánságát, melly a' Királynét illető Dokumentumoknak megvizsgálását tárgyalja. Jovallásának megerősítését nagyon indúlatos beszéd által támogatta a' Ministerek ellen, azt mondván, hogy inkább azoknak magokviseletét kellene vizsgálás alá vonni. — Lord Liverpool így felelt néki: — „Az a' beszéd, mellyet a' nemes Lord tarta, a' leghevesebb részrehajlás által sugaltatott. Sem én sem Minister-társaim nem felelünk teljességgel 's a' Parlamentum 's a' jövődö világ által való megítéltetéstől. Minémü állapotban volna ezen Ország ma, ha ennek sorsa azon Ministerium' kezére bízattatva maradott volna, melynek a' nemes Lord tagja volt? ítélje-meg ezen ház! ítélje-meg a' jövődö világ! (halljuk! halljuk!) A' mi a' Királynét illeti, egyedül ezen Fejedelemszszonynak azon határozása, hogy Londonba jöjjön, okozta ezen sajnálásra méltó vetekedéseket; vala-é ekkor a' kettö közt egyebet mit tenünk: hogy Királynénak minden azzal összekötötett méltóságokkal és jusokkal egyetemben megismerjük, avvagy hogy vádoltatott állapotba helyheztesük. Megeshetik, hogy a' Biztosság' vizsgálódásainak resultátuma, vagy Elválást vagy Büntetést. jovalló Bill leszen. De akár mi legyen a' következése, ezen papirosoknak titkos Biztosságban való megvizsgálása csakugyan semmit se' árt. Csak azután, minekutánna ezen Biztosság a' maga tudósítását megtette, lehet ezen ház olly állapotban, hogy megítélhesse: Szükségese-k-é a' törvényes lépések? hogy micsoda formalitásokat leszen szükség megtartani? és hogy micsoda időszakosok szerént kell a' dolgot folytatni.“ — Hoszszas vetekedések után voksolás alá bocsát-

tván a' Lord Grey' jovallása, 102 votumokkal 47 ellen visszavetettet.

Az alsó házban olly jovallás által próbálta Western neyü tag elejit venni a' többször említett Dokumentumok megvizsgálatajának, hogy az ezen tárgy felett való vetekedéseket hat hónapokig függeszszék-fel, a' melly annyi lenne, hogy a' most folyó ülések alatt a' Parlamentumnak jövődö béli üléséig ne vegyék elé a' dolgot. De visszavetettetett jovallása, minthogy csak 100 votumok fogták pártját 's 195-tön ellenzettek.

A' Ministeri Kurir hibás lépésnek mondja lenni, hogy a' Királyné, miör az alsó ház' Követei nálla voltak, az összesereglett népnek a' folyasón megmutatta magát: „Méltó, úgy mond, megjegyezni, hogy azon alsó házbéli Urak, a' kik 24-dikben a' Királynéhoz mentek, az összesereglett porsereg által valamint bemeneteljek úgy kijöveteljek' alkalmazóságával is rút csufolódással és átkozódással fogadtattak; ö Felsége mindazonáltal mindjárt azután a' folyasóra kiállott, hogy ezen tolongóknak helybehagyó kiáltozását elfogadja! Nem ekképpen kellett volna-é ö Felségének inkább szollani: „Itt egy olly nép csoportozott össze, melly „azt a' baromsági bünt követte-el, hogy „négy megkülömbüztetett személyeket — „a' Parlamentum' tagjait — kik a' végre „nevezettek vala ki, hogy ennek a' fényes Gyülésnek bizonyos határozásait „hozzám hozzák, kicsufolta 's kigunyolta. „Önn' érzékenységemnek, önn' méltóságomnak, 's önn' karakteremnek tartozom azzal, hogy ne helyheztessem magamat abba az állapotba, hogy talán „lehetőképpen hasonló részes társnak tartattassak. Nem illene hozzám, hogy illy „alacsony népi helybehagyást olly emberek-től elfogadják, a' kik éppen azon

„személyeket kergeték - el kapum elől ki-
 „áltozások által, kikkel nékem becsü-
 „lettel és tisztelettel bántani kötelességem.
 „Nem lehet azt nékem megszenvedni,
 „hogy csak egy szempillantatig is a' gya-
 „mitassék felöllem, hogy én efféle po-
 „pularitást (népkedvellést) keresnek.“
 — Ha ily gondolkodás férhetett volna
 bé az ő Felsőge elméjébe, és ha ő F. ge
 ezzel megégyező módon cselekedett volna
 (ekképpen végzi szavait a' Kurir), így
 bizonytal minden egyenes és jó gondol-
 kodású emberek, rangjához, neméhez,
 s mostani környülállásaihoz illendőbbnek
 találták volna az ő Felsőge' magavisele-
 tét.“

Frantzia Ország.

Azon emberek között, kik ellen a'
 már sokszor említett Nemzeti Alairá-
 sért (national subscriptioért) per indit-
 tatott, az Ujságírók Junius' 29-dikén a'
 Párisi Esküdtek' ítélőszéke elejébe állit-
 tatván, lesólyt a' perek. Ezek azért vádol-
 tattak, hogy ezen Nemzeti Jó-tétel Pro-
 spectusát, s laistromát, kihirdették.
 Bidault a' Constitutionel' kiadója azzal
 mentette magát, hogy a' Prospectus
 51 Követek' neveinek aláírásával küldet-
 tétven hozzá, ő semmit se' kételkedhetett
 azeránt, hogy azt kiadhassa. Az ő több
 Ujságíró Collegái azt mondták, hogy
 ők azon Prospectust Mártius' 30-dikán a'
 Constitutionelben kiadattatva szemlélvén,
 nem gondolhatták, hogy ugyan azt ők is
 ki ne adhassák. Azután a' tanúk állit-
 tak elé, kiknek bizonyágtételeik arrava-
 lók lettek volna, hogy mentődjék azon
 iráskának kiadattatása, a' melynek e' volt
 a' titulusa: Subscription pour le
 soulagement de Personnes dete-
 nues en vertu de la loi du 26

Mars. A' tanúk között Laisne de Ville-
 vesque és Keratry tették a' fontosabb bi-
 zonyoságot, melynek foglalátja e' volt: ők
 valami 40-nen vagy 50-nen, mind Kö-
 vetek, azon időben, mikor a' dolog tör-
 tént, Lafitte nevé Collegájoknál ven-
 dégségben lévén s ott arról lévén szó,
 hogy (mint a' Lafitte' vendégei erőssítet-
 ték) a' Nanteshen és Rennesben csak önn-
 kény szerént fogságra tétetett személyek-
 nek könnyebbítetésekre gyűjteményi alá-
 írást kellene kinyitni, egyszermind az is
 előfordult, hogy ugyan ezen célra jó
 lenne Párisban is Biztosság felállítani.
 A' Biztosság' tagjai azonnal ki is nevezet-
 tek, s ezeknek laistroma, valamint szin-
 tén a' Biztosság' célzásának Prospectusa
 is írásba tétettek, mely azután a' Consti-
 tutionel' egyik dolgozójának, a' ki e' vég-
 re Lafitte Urhoz hivatattott, a' kihir-
 detés végett általadatott; s minthogy a'
 következett napon a' Gazette de France
 a' Constitutionelben kiadott Prospe-
 ctus ellen nagyon kikelt vala, erre néz-
 ve készítettett osztán azon íráska, mely-
 nek titulusa feljebb felhozott, de a' mely
 már a' Constitutionelben ki nem jöhetvén,
 Baudouinnál darabokban jött ki Apr. 2-
 dikán és 3-dikán. Keratry különösen a'
 procedura ellen protestált, azt mond-
 ván, hogy ez, a' természettel nem egy-
 gyező, mert elválosztja egymástól, a' mik
 természettel egygyek, minthogy, midőn
 ezen Biztosság felállitott, ő volt az el-
 ső, ki annak tagjává válosztatott, azért
 gyaníthatóképpen, hogy az aláírások Kis-
 britanniában kezdődtek, ő pedig onnét
 való ember. Becsületére szolgáló dolog-
 nak tartja, hogy aláírta magát, s ha ma
 ismét ezen aláírások történnének, szeren-
 cséjének tartaná ismét alá írni a' nevét.
 Még is elválosztatnak a' Követek a' Nem-
 követeiktől, s csak az utolsók üldöztenek.

Ö protestál ezen procedura ellen, 's azt kívánja, hogy a Nem-követekkel együtt, ő is 's a több részes Követek is, üldöztesse; 's kéri az Elölülöt, hogy tétessé Aktába az ő protestálását. — Az Elölülő úgy felelt, hogy ő ezt nem cselekedheti, minthogy Keratry Ur csak mint tanú, úgy van jelen; e pedig a tanukkal nem szokott történni. — Ekkor elűtvén az egyet az óra, a Követek elmentek a magok kamarájokba. — Már most a Prokurátorok kezdtek beszélni. Broe, a Királyi Prokurátor 2 óráig tartott beszéd által mutogatta, hogy a Prospectus és a másik irás által a Király és kamarák megtámogatták, 's hogy általok a nép a törvények ellen való engedetlenségre ingereltetett. Az után a Constitutionel védelmezője tartott beszédet. Végre felolvasta az Elölülő a meghatározandó kérdést, melly e két czikkelyből állott: 1) Bünösök-e a vádoltatott személyek abban, hogy a Király és törvényhozó kamarák méltóságát megtámogták volna? — 2) Bünösök-e abban, hogy a népet a nyomtatás és személyes szabadság törvénye ellen való engedetlenségre gerjesztették. Az első czikkelyre nézve mind a 13 vádoltatottak ártatlanoknak, a másodikra nézve Gevaudan, Merillon, Etienne, Odillon Urak 's Generális Pajol, kik a Prospectust aláírták, így a Censor Kiadója Dünyer Ur is, mind a két czikkelyekre nézve ártatlannak, nyolcz Újságírók ellenben a 2-dik czikkelyre nézve bünösöknek találtattak, 's illy büntetés mondatott a fejekre: Gossuin a Bibliotheque Historique kiadója 4000 frankot fizet és egy esztendei fogságot szenved, Bidault a Constitutionel kiadója ugyan annyi hirságot fizet 's 8 hónapi fogságot szenved. A más hatan: Bert az Indépendant, Leграcieux a Renommée, Gaubert a Ku-

rir Français, Voldet az Aristarque, Colette a Censeur 's Fullon a Lettres Normandes írójik, mindenik, két-két ezer frankot fizetnek és két-két hónapi fogságot szenvednek. Egygyütt a per költséget is megfizetik.

Azon ifjak között, kik a Párisi lármázáskor elfogattattak vala, már némelyek kibocsáttattak. Párisi levelek erősítik, hogy már Generális Solignac és Oberster Pailhes is elbocsáttattak.

Junius 27-ikén két tanuló ifjakra, kik a Jun. 3-dikán történt lármázásért törvényszék eléjébe állítottak vala, az egyik, ki a polgárokat arra rogatta, hogy a Politziai katonáknak ne engedelmessé jenek, egy hónapi fogságra ítéltetett, a másik, a ki egy Politziai tisztnek, ki ötet fogságra akarta vinni, ellent állott, a vád alól feloldoztatott.

A Frankfurti Journálban illy czikkely találtatott a napokban Párisból Jun. 30-dikáról: „Párisban most mindenek egy botránkozató cselkedetről beszélnék, a mellyet Generális Donadieu a fő Ministernél Herczeg Richelieunél elkövetett 's a melly így adatik elő: Jun. 25-dikén ezen Generális a Herczeghez menvén, panaszkodott, hogy ötet a szolgálatban lévő Generálisok között nem teszik. A Herczeg a Király parancsolatjából úgy felelt, hogy a Hadi Ministérium költségei ezen esztendőre már meghatározatva lévén mostanában nem nevelthetnek, tehát a Generális Ur mostanában az egész fizetésű tiszték számába be nem rétehetik. A ni pedig a Generális Ur beadott kérelmét illeti, azt, minthogy illetlen kifejezésekkel van irattatva, a Gen. Ur által vizsgálvetetni kívánja a Király, megigértvén, hogy a melly summa a Gen. Ur fizetéséből hibázik, azt ő Fige a magakassájából pópóltatja; hanem arra, hogy

a' Gen. Urat a' szolgálatban lévő tisztek közzé be ne írassa, fontos okai vagynak ő F.gének. — „A' Generális Ur a' helyett, hogy ezen ajánlással meglegedett volna, fennhangon kezdett beszélni; azt mondotta, hogy ő nem kegyelmet, hanem igazságot keres, 's-fog ő módot találni annak megnyerésére. — „A' Herczeg úgy felelt, hogy ő azt tartja, hogy egy alattvaló mindenkor megpirosulás nélkül elfogadhatja a' kegyelemajánlást: egyéberánt, ha azt nem kívánja a' Gen. Ur, hogy az emberek künn az ajtó előtt hallják a' bennfolyó beszédet, mérsékelje hangját. — Ekkor a' Gen. Ur még hangosabban kezdvén beszélni, kiigazította a' Herczeg a' szobából, 's azzal elment.“

A' Monitör így irt ezen történetről Julius 1-ső napján: „General-Lieutenant Donadieu ma reggel az Abbatzia nevű katonafogházba vitetett. Erössítik, hogy az ő elfogattatása azon éppen olly hamis mint illetlen erössítésekért történt, melyekre ezen Generális a' fő Ministernél kibocsáthozni mérészlett, hirt a' vala bizattatva, hogy neki a' Király' czélzásait kinyilatkoztassa. Így viselni magát egy katonának, kinek az engedelmesség különös kötelessége, azon első tisztviselő eránt, kinek kezébe a' Királyi méltóság letéve van, méltán nagy vétéknek tarthatatik.“

Spanyol Ország.

A' Valenciái fő Káptalan azt kívánván, hogy a' szükségére bevitetődő holmiktól mint eddig enkekutánna se' fizessen semmi adót, olly választ vett a' Finantziai Ministertől, hogy e' már most meg nem eshetik, minthogy a' Constitúciónak nyil-

vánságos kifejezései szerént minden lakosok egyformálág köteleztetnek az adófizetésre. — Saragossában még nincsen csendesség. A' templom' ajtajira fenyegetődző czédulákat raggattak ki azok elén, kik a' minap az Érsek ellen boszszús lépéseket tettek 's több Kanónokoknak elfogattatását eszközlötték. A' fenyegetődő czédulákat az Elöljárók leszaggattatván, a' bátorságnak fenntartására két Regimentel nevelték az örzőserget. — Már most Gen. Quiroga is oda hagyta Leon szigetét, 's mint az Országgyűlés tagja, Madridba vette útját. Jelennemléte alatt Generális Rigóra bízta a' Kommandánságot. Elindulása előtt olly parancsolatot adott ki, melly által megújította azon rendelést, hogy a' tisztek a' katonákat pálczáztatás által ne büntessék. — Amérikából olly hírek érkeztek Madridba, hogy a' Venezuelai insurgensek hajlandóságot kezdének mutatni az anyaországhoz való visszatérésre, az olta, hogy tudokra esett a' Constitúciónak a' Király által lett elfogadtatása. Irják, hogy Angusturából két Követek küldettettek volna a' Spanyol Királyi vezérekhez olly izennel, hogy mi-hellyest a' Caraccasi lakosok a' Constitúcióna megesküsznek, az insurgensek azonnal meg fogják Spanyol-Ország' fő uraságát esmerni.

Török Birodalom.

Junius 10-dikén irják Konstantzina-polyból, hogy ott nagy készülétek tétetnek a' Janinai Pascha ellen. Nem régen két ágyuzó Regimentet indítottak útnak ellene 15 ágyukkal; nem soká több osztályok is útnak fognak indittatni.